

5. slovenski kongres fizikalne i rehabilitacijske medicine Laško 19. – 22. 11. 2014. g

Piše: prof. dr. sc. Tonko VLAK, dr. med.
predsjednik HDFRM HLZ-a

U Laškom, malom i živopisnom mjestu, koje se, u susjednoj nam Sloveniji, može podičiti najstarijom rehabilitacijskom ustanovom u toj zemlji, od 19. do 22. studenog 2014. g. je održan nacionalni kongres Združenja za fizikalno in rehabilitacijsko medicino Slovenije s međunarodnim sudjelovanjem.

Kongres je okupio više od 100 slovenskih fizijatara, kojima su se pridružili i gosti iz nekih drugih zemalja: Paolo Boldrini iz Italije, Francesca Gimigliano iz Italije, Christoph Gutenbrunner iz Njemačke, Thomas Watanabe iz Sjedinjenih Američkih Država, Mauro Zampolini iz Italije i Tonko Vlak iz Hrvatske.

Pod nadzorom počasnog predsjednika kongresa Črta Marinčeka, organizacijskog i stručnog odbora, domaćin kongresa, alfa i omega organizacije te svima dostupan organizator bio je predsjednik slovenskog stručnog društva Klemen Grabljevec.

On je bio i urednik Zbornika Kongresa, koji su svi sudionici dobili u radnim materijalima.

Na Kongresu je obrađivano dosta zanimljivih i uobičajenih rehabilitacijskih tema, od tegoba i potreba bolesnika nakon moždanog udara, neuromodulacije i robotike u rehabilitaciji, rehabilitacije nakon ozljeda središnjeg i perifernog živčanog sustava te rehabilitacije nakon sportskih ozljeda i ostalih ozljeda mišićno-koštanog sustava. Uz slobodne teme, kao neizbježan dio svakog ovakvog skupa, bila su održana dva satelitska simpozija, čiji su organizatori bili Amgen i Eli Lilly.

Zanimljivo je da je tijekom kongresa, u onom međunarodno zanimljivom dijelu, bilo pojedinačnih predavanja i domaćih i stranih predavača o strategiji organizacije u rehabilitacijskoj medicini, gdje je i predsjednik hrvatskog stručnog društva iznio podatke o stanju i položaju struke u hrvatskoj medicinskoj svakodnevnicu, o našim planovima i željama za daljnjim unapređenjem struke i znanstvenog pristupa problemima u rehabilitacijskoj medicini.

Ono što je meni osobno bilo drago čuti, to je da u nekim segmentima imamo puno manje svakodnevnih problema od kolega u Sloveniji, koji ipak rade u značajno boljim uvjetima.

Još jedan detalj mi se svidio, u organizacijskom i praktičnom smislu bitan – tijekom održavanja nacionalnog kongresa održana je i izborna skupština Društva, tako da je iskorištena nazočnost većine članova u postupku izbora novog vodstva stručnog društva, a što je na tragu mog prijedloga iznesenog na nedavno održanom godišnjem kongresu Hrvatskog reumatološkog društva u Šibeniku.

Tako će u narednom periodu Združenje za fizikalno in rehabilitacijsko medicino Slovenije voditi nova predsjednica, Nataša Kos, koja je na rečenoj izbornoj skupštini izabrana za Predsjednicu.

Osim što je naše predstavljanje na službenom, radnom dijelu Kongresa, bilo vrlo zapaženo i popraćeno ugodnim komentarima, iskoristio sam priliku boravka na Kongresu da predložim našim kolegama iz Slovenije da obnovimo jednu prekinutu tradiciju – tradiciju održavanja stručnih sastanaka stručnih društava dviju susjednih zemalja, koje su vrlo bliske u svojim stručnim promišljanjima i organizacijskim problemima. Sastanaka, koji su se nekada redovito odvijali i na kojima smo jedni od drugih učili, ali i sklapali vrijedna prijateljstva i održavali suradnju. Moj prijedlog je aklamacijom bio pozdravljen i prihvaćen, tako da mislim da bismo već u rujnu 2015. g. mogli organizirati zajednički sastanak, s tendencijom da se isti održavaju u dvogodišnjim razmacima, s naizmjeničnim domaćinstvom, čime bismo skratili i dugo, četverogodišnje razdoblje, između naših nacionalnih kongresa. inicijativa je prihvaćena i od strane novog vodstva te će biti predmetom dogovaranja u vrlo skoroj budućnosti.

U onom neslužbenom dijelu, bilo je prilike i za dosta bilateralnih razgovora s ostalim stranim gostima, od kojih je možda najznačajniji onaj s C. Gutenbrunnerom iz Hanovera, vezanom za suradnju u edukaciji mladih specijalista, ali i specijalizanata fizikalne i rehabilitacijske medicine te stude-

nata medicinskih fakulteta u sklopu Erasmus programa.

Na kraju, moram se posebno osvrnuti na gostoprimstvo kolegice Slavke Topolić, koja mi je omogućila da mimo protokola, onako iznutra, upoznam organizaciju rada, mogućnosti i probleme koje ima najstarija rehabilitacijska ustanova u Sloveniji – bolnica za rehabilitaciju u Laškom.

U svakom slučaju, sudjelovanje na petom slovenskom nacionalnom kongresu bilo je vrlo uspješno, afirmativno i korisno, sa željom da nam se kolege iz Slovenije pridruže na našem sljedećem nacionalnom kongresu 2016. g., na koji sam ih i pozvao kao aktivne sudionike.

Literatura:

1. Vlak T. Iz prošlosti Splitskih toplica. Reumatizam 2000 ; 47 (1) : 25-30.
2. Vlak T. Splitske toplice. U : Ivanišević G. ur. Toplički ljekoviti činitelji u Hrvatskoj. Zagreb : Akademija medicinskih znanosti Hrvatske, 2001 : 123-128.
3. Vlak T, Eldar R. The story of Splitske toplice, Croatia (The Spa of Split). Eur Medico-phys 2003 ; 39 (2) : 111-114.
4. Vlak T. Odjel za fizikalnu medicinu, rehabilitaciju i reumatologiju. U : Mirić D. i sur. Osamnaest godina Kliničke bolnice Split. Split : Slobodna Dalmacija, 2004 : 151-160.
5. Vlak T. Od Dioklecijanovih termi do kliničkog odjela. Fiz Rehabil med 2008 ;22 (1-2) : 51-60.
6. Vlak T, Boban M, Franulović-Golja N, Eldar R. Teaching disability and rehabilitation medicine at the Medical school in Split, Croatia. Croat Med J 2004 ; 45 (1) : 99-102.
7. Vlak T, Šošo D, Poljičanin A. et al. Physical and rehabilitation medicine training center in Split, Croatia : striving to achieve excellence in education of rehabilitation team. Disabil Rehabil 2014; 36 (9) : 781 – 786.